

Weronika Fibich - pracuje z materiały performatywną, na granicy reportażu i dokumentu. Autorka kilkudziesięciu akcji teatralnych, instalacji, performansów, site-specific, eksperymentów formalnych oraz filmów. Twórczyni projektów, kuratorka zdarzeń artystycznych. Artystka antydyscyplinarna.

Od 1998 roku związana z Ośrodkiem Teatralnym KANA w Szczecinie, równolegle do działań Ośrodka prowadzi indywidualną pracę artystyczną.

W polu jej zainteresowań znajdują się działania przeprowadzane w przestrzeni (poza)teatralnej. Najczęściej podejmowanym przez nią tematem są pojęcia: pogranicza, w(y)kluczenia, (nie)pamięci, tożsamości, (gość)inności i (bio)różnorodności.

Stosowaną przez nią metodą pracy jest „rysunek z pamięci”. Wartość „rysunku” polega na powiązaniu prywatnego z publicznym, wyrozumowanego z intuicyjnym, przypominanego z odczuwanym.

Od wiosny 2023 roku współprowadzi (z Karoliną Bregułą) Lokatorne – miejsce działań antydyscyplinarnych. Lokatorne to przestrzeń grupowego namysłu nad palącymi problemami miasta i jego społeczności w dobie antropocenicznego kryzysu. Prowadzone przez dwie artystki, Lokatorne jest otwartym laboratorium ich procesów badawczych, które nie tylko udostępnia wiedzę, ale i zaprasza do jej współtworzenia i kolektywnego przetwarzania nieskrępowanego podziałem na dyscypliny. Obecnie Lokatorne przygotowuje całoroczny cykl wydarzeń związanych z rzekami i morzem.

Wykładowczyni, między innymi, na Uniwersytecie Szczecińskim (Studia pisarskie) i Akademii Sztuki w Szczecinie (Pracownia filmu społecznego).

SYMBIOCEN

SzczODRA

- akcja rzeczna

Cykl działań zmierzających do odkrywania niejednoznacznych związków z rzeką, która, pozornie wpisana w tożsamość Szczecina, od lat płynie odrębnym, choć nie własnym nurtem, pozostając poza obszarem codziennej miejskiej świadomości. Określając ten stan zwracamy uwagę na zagrożenia, zmiany, ale także obfitość i potencjał osobliwego sąsiedztwa miasta i rzeki.

Wspólnie z grupami zajmującymi się przestrzenią miejską, organizacjami ekologicznymi, badaczami i badaczkami, aktywistami i aktywistkami zaprosiliśmy na cykl mikrosopotkań i prezentacji, które odbyły się na trasie wzdłuż nadbrzeżnej linii tramwajowej nr 6 w Szczecinie.

Wydarzenie organizowane było w miejscach, w których rzekę i miasto zobaczyć można z innej, często zaskakującej perspektywy. Tym wyraźniej wybrzmiały rozmaite architektoniczne, przyrodnicze i społeczne konteksty związane z tym tematem.

SzczODRA wspiera starania o powołanie Parku Narodowego Doliny Dolnej Odry.

Projekt kuratorują: Weronika Fibich, Rafał Foremski, Marta Poniatowska, Paula Rudź

Identyfikacja graficzna: Małgorzata Gurowska

Współpraca: Katarzyna Bielawa, Helena Bulka, Przemek Głowa, Grażyna Iłowiecka, Małgorzata Michniak, Michał Przyborowski, Zenon Schroeder, Romek Zańko, ROD Bielawa

Organizator: Ośrodek Teatralny Kana

Dofinansowanie: Miasto Szczecin

Termin: 2023

SzczODRA w ramach 57. Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego KONTRAPUNKT

Chorych nawiedzić Żywoł Prymnesium parvum -akcja performatywna

W ramach zdarzenia kontynuujemy działania podjęte w projekcie SzczODRA odkrywające niejednoznaczne związki z rzeką, która pozornie wpisana w tożsamość Szczecina od lat płynie odrębnym, choć nie własnym nurtem, pozostając poza obszarem codziennej miejskiej świadomości. Według słownikowej definicji szczodra to „ta, która obdarowuje obficie”. Punktami wyjścia w naszych rozważaniach są więc kwestie potencjału tkwiącego w owej obfitości, ale także granice/różnice pomiędzy darem i eksploatacją, protekcją i protekcyjnalizmem, podmiotowym i przedmiotowym osadzone w kontekście sąsiedztwa rzeki i innych żywych organizmów. Wspólnie z badaczami i badaczkami, organizacjami ekologicznymi oraz aktywistami i aktywistkami działającymi w tym temacie przygotowaliśmy akcję performatywną osadzoną w miejscu, w którym rzekę i miasto ujrzeć można z innej, często zaskakującej strony.

Odwracanie perspektywy (również w sensie przestrzennym) jest więc ważnym aspektem naszych działań. W tym kontekście podtytuł „chorych nawiedzić” może stawiać dodatkowe istotne pytania zarówno o potencjalną uzdrawiającą moc takiej relacji, jak i o to która ze stron może być podmiotem tego procesu?

Działania z jednej strony wspierają ideę powołania Parku Narodowego Doliny Dolnej Odry, z drugiej zaś nawiązują do katastrofy ekologicznej na Odrze z 2022 roku.

Główne bohaterki: Prymnesium Parvum, Osoba Odra
Konceptcja i realizacja: Weronika Fibich / Rafał Foremski / Paula Rudz
Projekcje: Adam Ptaszyński
Muzyka: Duch (Łukasz Jastrubczak)
Specjaliści/Specialistki: Małgorzata Bąk / Łukasz Ławicki / Bogdan Wziątek /
Prowadzenie spotkań w drodze: Aneta Makowska / Julia Chowańska / Grażyna Ilowiecka
Grafika: Małgorzata Gurowska
Zin: Michał Przyborowski
Tłumaczenia: Joanna Sadowska / Malik Meyer
Technika: Piotr Motas / Krzysztof Nowik
Współpraca: Adrian Kryk / Michał Zygmunt / Adam Rosiński / Roni Weronika Bielecka
Gospodarz miejsca: Zenon Karol Schroeder

**„Sąsiedzi. Сусіди. Суседзі. Соседи”
projekt partycypacyjny / od 2022**

Poszanowanie prawa każdego do wolności od głodu, strachu, prześladowania i tortur nie podlega negocjacji. Prawo do azylu ma każdy człowiek. Państwo, w którym prośba taka zostaje zgłoszona, ma obowiązek przyjąć potrzebującego i przeprowadzić procedurę uchodźczą. Przez kilka miesięcy rozmawiałam z sąsiadami, zbierałam materiały o ich pochodzeniu, tęsknotach. O tymczasowości, tranzytowości, najmie okazjonalnym. Powstała wystawa z „odkrytkami” (wernisaż odbył się na klatce schodowej). To sąsiedzkie spotkanie było punktem wyjścia do pracy nad filmem. Fragmenty scenariusza współtworzyli mieszkańcy.

W Teatrze Kana a następnie na podwórku przy ul. Bolesława Śmiałego 47 w Szczecinie, pokazywaliśmy film “Najem okazjonalny” - wynik współpracy. W teatrze odbyło się spotkanie z Joanną Sarnecką (antropolożka, aktywistka Grupy Granica), Joanną Barszczewską (psycholożka, terapeutka EMDR) i Wojciechem Spychałą (mieszkaniec kamienicy przy Bolesława Śmiałego 47), podczas którego rozmawialiśmy o prawie do azylu. W jednym z mieszkań poznaliśmy proces czytania starych dokumentów przeprowadzony przez historyczkę sztuki Bogdanę Kosińską. To pozwoliło nam dowiedzieć się, kto był tu przed nami. Na klatce schodowej mogliśmy usłyszeć czytane teksty o sąsiedztwie wybrane przez ważne dla nas osoby Paulę Rudź, Paulinę Stok-Stocka, Grzyneę Iłowiecką, Tomka Grygiera, Marcina Chruslińskiego, Weronikę Jakusik i Michała Przyborowskiego reprezentujące różne inicjatywy społeczne. W sali teatru można było wziąć udział w performatywnej rozmowie o sąsiedztwie na polsko-białoruskiej granicy, naszą gością była Aleksandra Chrzanowska (kulturoznawczyni, Stowarzyszenie Interwencji Prawnej, Grupa Granica).

Autorka projektu: Weronika Fibich
Konsultanci i konsultantki: Kaciaryna Bychak, Joanna Barszczewska, Adam Ptaszyński
Bohaterowie i bohaterki: Mieszkańcy kamienicy przy ul. Bolesława Śmiałego 47 w Szczecinie
Wsparcie organizacyjne: Paula Rudź, Marta Poniatowska, Rafał Foremski
Technika: Piotr Motas, Krzysztof Nowak
Kuratorka: Joanna Szczepanik
Partnerzy: European Cultural Foundation; Ośrodek Teatralny Kana, European Humanities University
Producent: Floating EKA
Miejsce działań: podwórko i okolice przy ul. Bolesława Śmiałego 47, Szczecin, 2022

Fot. Rafał Foremski

DOKUMENTACJA SPOTKANIA: <https://youtu.be/6qym1njo88g>

**W gazetach tego nie napiszą
- czytanie tranzytowe ukraińskiej literatury
(współpraca z osobami w kryzysie uchodźczym) / od 24.02.2022**

Tymczasowość, zmienność, nieustanny ruch towarzyszą nam od kilku miesięcy w szczególnej formie. Tranzyt stał się chlebem powszednim bieżących, ale i naszym. Poszukując stałych punktów orientacyjnych, mimo wytyczanych na nowo map wstrzymujemy oddech by czytać ukraińską literaturę. Obracamy w myślach, zestawiamy i po wielokroć powtarzamy na głos fragmenty tekstów wybranych autorów odkrywając ich nowe lub głębiej ukryte konteksty, zapomniane warstwy, aktualne znaczenia, no i to czego w gazetach nie napiszą.

Czytając w transzycie, wspólnie z absolwentką Charkowskiego Uniwersytetu Artystycznego, oraz dwójką niezależnych szczecińskich muzyków - tworzymy zmienne konfiguracje włączając do działań nowe miejsca, instytucje, czytających.

Działając pomiędzy wierzymy że „wiary potrzebują zasady, które tradycyjnie uważane są za idealistyczne. Zasady wzajemnej pomocy, zasady solidarności (...)” i że stają się one w ostatnim czasie najważniejszym zadaniem sztuki.

W czytaniu wykorzystane zostały teksty: Serhija Żadana, Oksany Zabuzko, Tarasa Prochaški oraz Oleny Astajewej, Oksany Grycenko, Leny Lahuszonkowej, Oleny Gapajewej, Ewgenija Markowskiego, Iryny Herc, Natalii Worozbyt, Kateryny Perikowej, Pawła Arie i Oksany Sawczenko.

Jesteśmy w kontakcie z autorami. Każdorazowo informujemy o zdarzeniu i zbieramy środki na rzecz Stowarzyszenia Mi-Gracja w Szczecinie. Czytaliśmy w Szczecinie (przedstawiciele wszystkich szczecińskich teatrów), Poznaniu (aktorzy Teatru Ósmego Dnia) i Łodzi (osoby studenckie i wykładowcze PWSFTvIT)

Reżyseria: Weronika Fibich

Muzyka: Łukasz Rychlicki, Mateusz Rychlicki

Materiał filmowy: Adam Ptaszyński

Wybór tekstów: Rafał Foremski

Współpraca: Olesja Nezhywa

Reżyseria światła, dokumentacja fotograficzna: Piotr Nykowski

Konsultacje psychologiczne: Joanna Barszczewska

Kuratorka: Paula Rudz

Organizator: Ośrodek Teatralny Kana

Partnerzy: Teatr Ósmego Dnia w Poznaniu, Teatr Szwalnia w Łodzi, PWSFTvIT w Łodzi

Premiera: Ośrodek Teatralny Kana, Szczecin, 2022

Fot. Piotr Nykowski

STRONA PROJEKTU: <http://www.weronikafibich.pl/w-gazetach-tego-nie-napisza,161>

Wprawka|Übung|Apprenticeship wystawa / 2023

Zaznaczamy kolejne punkty na mapie wskazując policzalne nieobecności. Wystawa jest formą relacji z wędrówki śladami kilku osób z transportu, rozwijającej się w oparciu o istniejące materiały archiwalne i opracowania naukowe. Bezpośrednie doświadczanie różnego rodzaju znaków, w jakie wpisało się zdarzenie, stanowi podstawę autorskiej pracy badawczej. Obok gromadzenia artefaktów, tworzenia rejestru multimedialnego, jej istotą jest kameralne przetworzenie (przepisanie, odczytanie, odbycie podróży) jako indywidualna próba praktyki pamięci.

W nocy z 12 na 13 lutego 1940 r. aresztowano i deportowano 1120 Żydów pomorskich z rejencji szczecińskiej, w tym 846 osób ze Szczecina. 16 lutego dotarli do tymczasowego obozu w Lublinie, skąd przesiedlani byli do miast: Piaski, Bełżyce i Glusk. Tam trafili do mieszkań żydowskich rodzin, a później do utworzonych gett. Była to w państwie rządzonego przez nazistów pierwsza zorganizowana deportacja z obszaru tzw. Starej Rzeszy, w której Żydów, obywateli państwa niemieckiego, wywieziono poza jej obszar, na tereny podbite. Według Hanny Arendt, stanowiła ona swoiste ćwiczenie, w celu osiągnięcia biegłości w przeprowadzaniu następnych deportacji odbywających się w kolejnych latach niemal w całej Europie.

Autorki: Natalia Szostak, Weronika Fibich
Kurator: Magdalena Gebala
Projekt graficzny: Kaja Depta-Klesta
Organizator: Willa Lentza
Partnerzy: Deutsches Kulturforum östliches Europa, Teatr KANA, Akademia Sztuki w Szczecinie, INKU Inkubator Sektatorów Kreatywnych
Miejsce wystawy: Willa Lentza, Szczecin, 2023

Fot. Piotr Wardziukiewicz

STRONA PROJEKTU: <http://www.wprawka.pl/>

Chłopaki. Prawo głosu akcja performatywna (współpraca z osadzonymi) / 2021

„Chłopaki. Prawo głosu” to projekt wrocławskiego Kolektynu Kobietostan. Artystki teatralne i performerki Agnieszka Bresler, Martyna Dębowska i Iwona Konecka podejmują w nim temat prowadzonej przez siebie w zakładach karnych pracy teatralnej wokół konstruktu płci. W performansie twórczyni z jednej strony wyrażają swoje obawy, klisze kulturowe, lęki, których doświadczają jako kobiety wchodzące w proces twórczy z mężczyznami. Z drugiej tworzą nielinearną opowieść o wydobywaniu wrażliwości i o godności, która staje się głębszą refleksją na temat społeczeństwa. Artystki starają się w niej zrozumieć, z czego wynika społeczne ciśnienie na toksyczną męskość, które krzywdzi zarówno kobiety, jak i mężczyzn. Nie jest to spektakl o męskości, lecz o spotkaniu między artystkami a mężczyznami, których poznały na prowadzonych przez siebie warsztatach teatralnych.

Reżyseria i scenografia: Weronika fibich

Koncept i wykonanie: Agnieszka Bresler

Tekst i wykonanie: Martyna Dębowska

Muzyka i wykonanie: Iwona Konecka

Realizacja dźwięku: Jakub Staśkowiak

Realizacja światła: Magdalena Mróz

Udźwiękowienie i obróbka materiałów audio: Iwona Konecka, Patryk Zakrocki, Rafał Foremski

Wizualizacje: Adam Ptaszyński

Animacja poklatkowa: Weronika Gołaś

Dokumentacja wideo: Magdalena Mróz

Organizator: Teatr Ósmego Dnia

Projekt w procesie, granie 2024

Fot. Justyna Żądło

STRONA PROJEKTU: http://www.veronikafibich.pl/chlopaki-prawo-glosu_148

LOKATORNE

– miejsce działań antydyscyplinarnych

(współprowadzenie miejsca)

Lokatorne - miejsce działań antydyscyplinarnych to przestrzeń artystyczna i społeczna założona wiosną 2023 roku przez Weronikę Fibich i Karolinę Bregułę. Odbývają się w nim warsztaty, dyskusje, projekcje i innego rodzaju wydarzenia, których celem jest horyzontalna wymiana wiedzy w obszarze ekologii miejskich i aktualnych debat społecznych.

Zapraszając osoby artystyczne i eksperckie z różnych dziedzin, Lokatorne zachęca i inicjuje wymianę oraz wspólne tworzenie wiedzy. Od maja 2023 roku w Lokatornym odbyło się ponad 20 wydarzeń, które w sumie zgromadziły około 900 osób. Weronika Fibich i Karolina Breguła prowadzące Lokatorne - miejsce działań antydyscyplinarnych to szczecińskie artystki badaczki, wykładowczynie Akademii Sztuki w Szczecinie, gdzie wspólnie prowadzą Pracownię Filmu Społecznego

Amongst the silence

- warsztaty, seminarium
(prelegentka, kuratorka)

Projekt Amongst the silence jest złożony z dwóch części: 3-dniowych warsztatów pod tytułem wind is a voice and voice is a wind prowadzonych przez mamoru i Hong-Kai Wang (Tajwan) w Szczecinie w dniach 15-17 maja oraz międzynarodowego spotkania artystów w Galerii Miejskiej Arsenał w Poznaniu 19 maja 2024 roku.

Motywy łączącym zaproszone do udziału artystki i artystów jest odnajdywanie wśród ciszy głosów niesłyszanych, marginalizowanych, zagubionych w codziennym zgiełku, przytłumionych przez bieg historii czy lokalne polityki. Wśród wspólnych metod działania znajdziemy przede wszystkim współpracę z lokalnymi społecznościami, wyjątkową wrażliwość oraz uważność na otoczenie wraz z jego uwikłaniami.

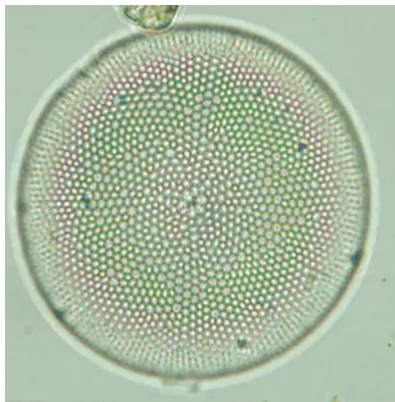
Twórcynie i twórcy biorący udział w seminarium oddają głos innym wykorzystując swoją widzialność i pozycję w świecie sztuki. Słuchają indywidualnych historii na podstawie których wybrzmiewa głos kolektywny, wspólna historia, sprawa. Tworzą interdyscyplinarne sytuacje/ miejsca/ warunki, gdzie wybrzmiewa głos lokalnych społeczności lub mniejszości narodowych. Podczas spotkania w Poznaniu zaprezentowane zostaną wybrane projekty zaproszonych do udziału międzynarodowych artystek, którym będzie towarzyszyła dyskusja na temat praktyk włączania, współpracy w kontekście miejsca oraz doświadczenia migracji.

Seminarium z udziałem

mamoru, Hong-Kai Wang, Barbary Gryki, Marty Romankiv, Karoliny Breguły i Weroniki Fibich
Kuratorki:
Nicole Yi-Hsin Lai, Tien Zong-Yuan, Marta Gendera, Lai Pei-Chun

Miejsce: Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu
Lokatorne - miejsce działań antydyscyplinarnych w Szczecinie
Termin: 2024

Organizatorki: Lokatorne - miejsce działań antydyscyplinarnych w Szczecinie; Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu; Akademia Sztuki w Szczecinie

Co mówią Okrzemki – ślady performatywne

(instalacja w przestrzeni parkowej Zamku, wydarzenie dyskursywne)
(autorka)

Projekt „Co mówią Okrzemki - ślady performatywne” to kontynuacja rozpoczętej przeze mnie pracy w obszarze upodmiotawiania istot nie/ludzkich będących mieszkańcami wód. Po opowiedzeniu żywota *Prymnesium parvum* w kontekście katastrofy na rzece Odrze, która zdarzyła się latem 2022 roku, chciałabym opowiedzieć o Okrzemkach w miejscach, gdzie są rzeki.

Moje działania są poszukiwaniem nowej perspektywy; odejściem od postawy antropocentrycznej na rzecz symbiocenu. Próbą zbliżenia się do wody z troską. Efektem podejmowanych działań ma być zainicjowany namysł nad naturokulturą i poszukiwanie języka artystycznego, którym przywracać będę bliskość/sąsiedzką nie/ludzkich mieszkańców wody i jej okolic.

Celem mojego projektu jest, aby mieszkańcy różnych miast poznali, jak wygląda ich sąsiadka Okrzemka i dowiedzieli się, co do nich mówi. Planowany projekt jest w zamierzeniu działaniem artystycznym, w którym twórczy dialog z osobami eksperckimi będzie wiodącym.

Artefakty / instalacja artystyczna "Co mówią Okrzemki - ślady performatywne" ma stanowić powód do spotkań i rozmów / performowania narracji - ma być również tego efektem. Wynikająca z tego procesu praca będzie weryfikowana na każdym etapie rozpoznawania tematu i kierowana w kolejne obszary zaciekania.

1. Rycina Diatomea, Nacieala autorstwa: Ernst Haeckel, Adolfem Giltsem; pochodzi z publikacji „Artystyczne formy przyrody” wydanej w częściach w latach 1899-1904 w Lipsku i Wiedniu przez Verlag des Bibliographischen Instituts
2. 3. Okrzemki widok mikroskopowy, strony www.